

pel paa, at disse Retninger kan forenes, og jeg vil villigt indrømme, at De udmærker Dem ved baade...

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke bruge den direkte Tiltaleform.

J. Oskar Andersen: Det ærede Medlem Hr. Povlsen er et udmærket Eksempel paa, at man kan forene disse to Synspunkter baade at ville lægge al Myndighed saa vidt muligt over i Statens Haand med Hensyn til at gribe ind i Kirkens Anliggender og samtidig ønske, at de enkelte Menigheder skal frigøres fra det Baand, hvormed de nu faktisk herhjemme er knyttet sammen med de andre Menigheder som Dele af Helkirken. Det er dér, det independentiske kommer frem, ikke paa den Maade, som visse historiske Former af Independentisme ytrer sig, nemlig at man ønsker at lægge Styrelsen over i Menighedsmedlemmernes Haand, men saaledes, at man ønsker at frigøre den enkelte Menighed fra Sammenhængen med de andre. I den Henseende er det ærede Medlem altsaa Tilhænger af den independentiske samt den byzantinistiske Opfattelse, men jeg tror ganske vist, den sidste har det ærede Medlems særlige Forkærlighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Tange har Ordet for en kort Bemærkning.

Tange: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Povlsen var lidt langt ude i Retning af at fortolke mine Udtalelser. Jeg synes dog, jeg udtalte mig klart og tydeligt i Retning af, at vi i den grundtvigske Valgmenighed ovre i Ryslinge ikke ønsker nogen Indgriben. Jeg synes ikke, det kan være tydeligere, men mere kan vi heller ikke gøre. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der aldrig nogen Sinde vil blive rettet Henstilling til nogen om at gribe ind overfor Pastor Rørdam, men det ærede Medlem ved jo lige saa vel som jeg, at Pastor Rørdam selv i høj Grad er Part i denne Sag, og det ærede Medlem maa stadig regne med, at saa længe de folkekirkelige Tilstande er, som de er herhjemme, tør det vist ikke benægtes, at en Præst ved sine egne Udtalelser kan komme saa langt ud, at Myndighederne kan blive nødt til at gribe ind overfor ham. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa, om Hr. Rørdam har været saa langt ude eller saa langt ude, det er en Sag for sig, men jeg hævder altsaa med det Kendskab, jeg har til Pastor Rørdam og til Forholdene i det hele taget, at han kan

maaske nok fremkalde en Tilstand, som Myndighederne ikke kan sidde overhørig. Det overlader jeg ganske til Myndighederne, men fra Menighedens Side derovre vil der ikke fremkomme nogen Henvendelse om at gribe ind, derom kan jeg forsikre det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen mener, jeg husker fejl med Hensyn til Spørgsmaalet om de residerende Kapellanier. Jeg er ikke i Øjeblikket i Stand til at udtale bestemt, hvorledes Forslaget i saa Henseende var formet, men eet ved jeg, at det, som det drejede sig om i denne Forbindelse, var Adgangen for Kvinder til Præsteembeder, og Spørgsmaalet var, hvorvidt Menighedsraadene skulde være medbestemmende med Hensyn til, om de ønskede en kvindelig Præst eller ikke; selve Spørgsmaalet: de residerende Kapellaniers Besættelse, har ikke været fremme i første Linie.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg forener i mig Byzantinismen og Independentismen. Jeg tror, det er ganske uforenelige Principper, og al min Tale er gaaet ud paa at hævde, at jeg netop ikke ønskede nogen Indblanding i Kirkens indre Forhold fra Statsmagtens Side, men at jeg ønskede, at disse Forhold skulde de enkelte Menigheder selv ordne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krohn har Ordet for en kort Bemærkning.

Krohn: Det ærede Medlem Hr. Povlsen henvendte sig til den højtærede Kirkeminister med en Udtalelse om, at der ikke var noget indtrængende Ønske i Befolkningen om at faa Bispevalg. Nu er jeg overbevist om, at den højtærede Kirkeminister selv udmærket kan svare paa dette, men det kunde maaske dog have Interesse ogsaa at høre Udtalelser fra anden Side. Derfor drister jeg mig herop. Jeg har nu kendt den danske Menighed ret godt i en hel Række Aar, og jeg har kendt den rundt omkring i vort Land, og jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Povlsen om, at der er uhyre mange Kredse rundt omkring i vort Land, hvor man i mange Aar har ønsket og længtes efter en saadan Bestemmelse. Vi har i det Stykke set hen til vort Broderland Norge, hvor man i mange Aar paa en vis Maade har haft Bispevalg, og vi har ment, at man dér var forud for os, og der har været Ønsker